

De Rosengartenschlucht bij Imst

Johannesplatz - Bergl Hauser - Rosengartenschlucht - Blaue Grotte - Badesee - Hoch Imst - Wetterkreuz - Laurentiuskirche - Johannesplatz

***** - 5,5 Km - 370 Hm - 3:30 uur

Een prachtige maar korte Schlucht-wandeling hebben we kunnen verlengen tot een mooie rondwandeling met veel hoogtepunten. Geen zware route, maar in de kloof, goed aangelegd met trappen en bruggen, moeten over korte afstand wel relatief veel hoogtemeters worden gemaakt.

Verder bestaat de wandeling uit goed tot zeer goed begaanbare wegen en paadjes, dat maakt deze route voor iedereen eenvoudig haalbaar. Wie daarnaast ook nog een kijkje in de Blaue Grotte wil nemen, zal toch even op de hurken moeten om daar in te komen. In de grotten zelf kunnen we wel weer staan.

De wandeling begint vanuit het stadje Imst in het Oberinntal aan de Johannesplatz bij de Johanneskirche.

De auto kunnen we kwijt door vanaf deze Johannesplatz in een zijstraatje naar de Sonneparkplatz te rijden, dat staat er aangegeven, en als het daar vol is kunnen we uitwijken via de Sparkassenplatz naar het Rathaus. Daar ligt achter het Rathaus de Jomakparkplatz.

Wij raken onze wagen kwijt op de eerste parkeerplaats en lopen, nadat de rugzakken zijn gepakt en de wandelschoenen zijn aangetrokken, terug naar de Johanneskirche.

Tussen de kerk en het monument er tegenover gaan we de straat in om daar rechts van de Schinderbach Imst uit te lopen. Daar hangt een groot bord boven de beek met de tekst 'Rosengartenschlucht'. Het kan dus niet missen.

Voor we de eigelijke kloof bereiken komen we langs de beroemde Bergl Hauser. Een rijtje huizen en schuurtjes die in een ver verleden vanwege ruimtegebrek half in een steile bergwand zijn ingebouwd.

Overal in de loodrechte wand zijn sporen van bouwwerkzaamheden, grotten en tunnels zichtbaar. Op de terugweg zullen we nog over het randje bovenlangs lopen.

We blijven de beekloop volgen tot we bij de ingang van de Schlucht zijn. Daar moeten we gelijk de beek oversteken via een hoog opgehangen brug, en voor we het weten zijn we in een heel andere wereld terecht gekomen.

De Rosengartenschlucht is geen lange kloof zoals we elders wel eens

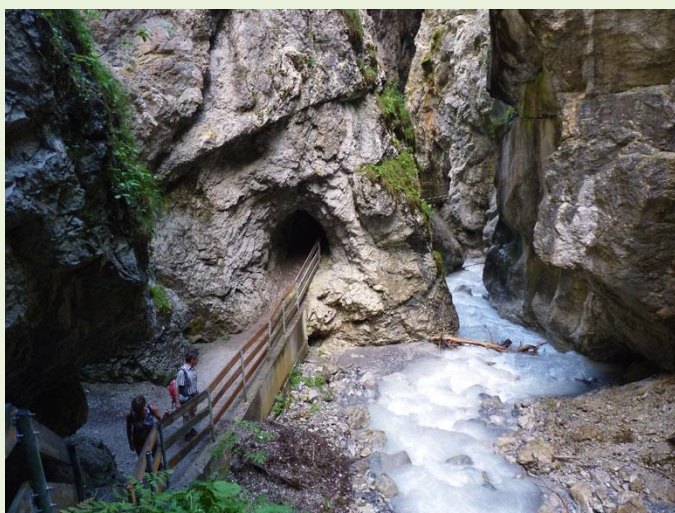
hebben gezien, slechts 1,5km en 200 hoogtemeters, maar deze is wel heel spectaculair.

Een routebeschrijving van de kloof is verder niet zinvol, er zijn geen andere paden dan het pad waarop we lopen.

Het gaat steeds maar verder omhoog over een smal pad, door tunnels, over bruggen en stenen trappen, en onder ver overhangende rotsblokken door. In een deel is de stahoogte maar 1.20m, zodat we alleen gebukt verder kunnen. Maar, het is er schitterend en we kijken onze ogen uit. Helaas zijn we niet de enigen die hier van komen genieten, zodat er zelfs wel eens korte wachttijden zijn voor we verder kunnen.

Vooraf in het laatste deel is de Rosengartenschlucht heel smal en zijn er soms tunnels om verder te kunnen komen. Het donderend geraas van het vallende water, nu nog heftiger daar het gisteren flink heeft geregend, klinkt in het smalste stuk oorverdovend.

Dan gaat het onder een asfaltweg door via een tunnel en naderen we het einde van de Klamm. We komen de kloof uit en gaan dan gelijk weer het bos in waar een geel bord richting Hoch-Imst wijst.

Het blijft klimmen over deels een bospad en deels een rotsig paadje. Soms even wat steiler maar wel afwisselend met nu ook wat vlakkere gedeelten.

Enmaal op hoogte komen we bij een splitsing waar we zowel rechtdoor als linksaf naar Hoch-Imst kunnen. Daar gaan we links, want die route loopt via de Blaue Grotte, en dat klinkt aanlokkelijk genoeg om het niet te willen missen. Tot aan de Grotte is het dan nog maar een paar minuten lopen.

Deze oude grotten zijn een onderdeel van vroege mijnbouw, toen hier nog verschillende metalen zijn gewonnen. De mijnen zijn niet meer toegankelijk, wel is het mogelijk om een kijkje in de grot te nemen. Daarvoor moeten we gehurkt naar binnen kruipen, maar slechts een klein stukje, daarna is er ruim voldoende stahoogte en zien we het water uit de rotsen sijpelen en plassen vormen. Bij invallend licht zou dit water blauw op moeten lichten waaraan de Blaue Grotte zijn naam ontleent, maar daar was bij ons bezoek niets van te zien. Desondanks is het een indrukwekkend schouwspel.

Als we de grot weer uit zijn komen kruipen volgen we het paadje nog een stukje omhoog tot aan een brede sintelweg. Daar moeten we rechtsaf richting Hoch-Imst, maar eerst lopen we even links naar de brede brug over de Schinderbach.

Dan gaat het weer op weg en volgen we het pad door het bos. Net voor we Hoch-Imst bereiken, kunnen we links aanhouden om achter een hotel bij de Badesee te komen.

Dit groene zwemmeertje zit vol met scholen jonge forel, een lust om naar te kijken. Snel is de beslissing gemaakt, dit wordt onze picknickplaats. We zoeken een plekje aan de overzijde in de schaduw, waar we onze regenjassen in het gras leggen en aan de broodjes beginnen.

Al snel ontdekken we dat een stukje brood in het water een spektakel oplevert. De kleine forellen schieten er met honderden tegelijk op af en brengen het water in beroering. Volgens mij hebben de vissen achteraf meer van mijn broodjes gezien dan ik zelf, maar leuk was het wel.

Zodra de vissen de laatste restjes hebben weggewerkt, gaan we terug naar het brede wandelpad en volgen deze linksaf om daar de verderop gelegen parkeerplaats over te steken. Daarna komen we voor de ingang van het Hoch-Imst Funpark langs en steken er recht over.

Hier is het een asfaltweg onderlangs het park van waaraf we enkele van de attracties kunnen zien. Niet aan ons besteed, maar aan de drukte te zien zijn er anderen die er wel plezier aan beleven.

Al snel komen we bij een splitsing, er gaat een smal paadje links langs het weiland. Daar wordt het Wetterkreuz op een bord aangegeven, en daar willen we naar toe.

Verderop komen we bij een kruising waar we nog eens het bord Wetterkreuz volgen door er schuin over te steken. De route loopt nu gelijk op met een Trimpfad, de 'Fit 2000' genoemd.

Er zijn daarna nog veel zijwegen en paden, maar die kunnen we negeren door op de Fit 2000 route te blijven, ook wanneer het Wetterkreuz even niet op de borden staat. Hier en daar voelen we ons geroepen enkele oefeningen, beschreven op de vele borden, mee te doen. Maar het is een hete dag en we proberen vooral zo snel mogelijk van schaduw naar schaduw te lopen.

Na een tijdje de brede Forstwegen gevolgd te hebben, splits zich links weer een smal paadje naar het Wetterkreuz en Imst af waar we dan het Trimpfad gaan verlaten. Nu volgt een leuke gemoedelijke afdaling over een kronkelpaadje. Het pad gaat aan het uitzichtpunt Wetterkreuz voorbij, daar aangekomen moeten we even een stukje naar links om bij het Kreuz te komen.

Daar wacht ons een schitterend uitzicht over Imst en het Oberinntal, met heel mooi de opvallende Tschiergant (2370m) op de achtergrond.

We keren terug naar het paadje om dan verder af te dalen naar Imst. De afdaling wordt steeds leuker, soms langs meer mooie uitzichtpunten en hier en daar wat steiler en met haarspeldbochten. Maar het blijft een goed te belopen pad, er zitten geen enge stukjes in.

Wel zijn er weer een aantal splitsingen, maar overal keurig voorzien van routeborden. We blijven steeds aanhouden op 'Lourdeskapelle-Imst', tot we uiteindelijk scherp rechts omlaag gaan en dan de eerste woningen van Imst weer bereiken en op asfalt staan.

Dan gaan we rechts, weer richting Imst, en in de richting van de Laurentiuskirche. Links zouden we nog een uitstapje kunnen maken naar de Pestkappelle, maar de hitte doet ons besluiten dit achterwege te laten.

Omlaag door het stadje blijven we de borden Laurentiuskirche aanhouden, wat ons al snel weer links laat afbuigen bij een paar hoge bomen. Het asfalt wordt dan al weer verlaten en we lopen weer over een bospad licht omlaag tussen de bomen door.

Dit is een smalle bergkam die we omlaag kunnen blijven volgen tot aan de Laurentiuskerk boven Imst.

Vlak voor de kerk is er rechts een afrastering, daar kunnen we nu omlaag kijken naar de Bergl Hauser. Een mooi doorkijkje naar deze woningen is er ook als we zo dadelijk rechts van de kerk het pad omlaag gaan nemen.

Hier vinden we ook, voor de kerk, nog een leuk plekje voor een laatste pauze. Daar ligt een klein parkje.

Het pad omlaag is werkelijk prachtig. Overal leuke kapelletjes en mooie uitzichten over de stad. We lopen dan ter hoogte van de torenspits van de Johanneskirche. Het laatste stukje wordt afgedaald via een brede trap tot op een hooggelegen terras achter de Johanneskirche, de kerk waar we de wandeling zijn gestart.

Vanaf het terras dalen we verder af, achter de kerk langs, tot we weer op de Johannesplatz staan. We zoeken de parkeerplaats weer op en keren terug naar onze camping in het Pitztal na een heerlijke kloof- en boswandeling.

De routes zijn zo nauwkeurig mogelijk opgetekend. Ik ben niet verantwoordelijk voor wijzigingen ter plaatse en/of (type-)fouten in de omschrijvingen. NEEM ALTIJD EEN GOEDE WANDELKAART MEE! [En mail ons](#) als je onjuistheden tegenkomt.

© 2006-2013 superfamilie.nl | Het is toegestaan deze PDF routebeschrijving af te drukken of te downloaden naar een lokale harde schijf voor enkel persoonlijk en non-commercieel gebruik. | Voor meer informatie zie: [Auteursrecht & Disclaimer](#) |